

PROJEKT

Rządowy projekt ustawy parlamentarnej w sprawie obowiązku inwestycyjnego dotyczącego usług audiowizualnych na żądanie

Ustawa

w sprawie obowiązku inwestycyjnego dotyczącego usług audiowizualnych na żądanie

Zgodnie z decyzją Parlamentu niniejszym ustanawia się, co następuje:

§ 1

Cel ustawy

Celem niniejszej ustawy jest promowanie produkcji europejskich treści audiowizualnych w Finlandii.

Niniejsza ustawa transponuje art. 13 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku.

§ 2

Definicje

Do celów niniejszej ustawy:

- 1) *usługa audiowizualna na żądanie* oznacza usługę, o której mowa w § 3 ust. 32 ustawy (917/2014) o usługach łączności elektronicznej, z wyłączeniem usług polegających na wypożyczaniu filmów i sprzedaży elektronicznej;
- 2) *treści audiowizualne* oznaczają filmy, seriale lub programy dokumentalne;
- 3) *obroty* oznaczają przychody uzyskane przez dostawcę usług audiowizualnych na żądanie z opłat abonamentowych, reklam, sponsoringu oraz lokowania produktów, wynikające z działalności w zakresie płatnych usług audiowizualnych na żądanie prowadzonej w Finlandii. Przychody związane z nadawaniem programów sportowych lub informacyjnych oraz z produkcją programów linearnych nie są uwzględniane w obrotach.

§ 3

Zakres stosowania i ograniczenia

Niniejsza ustawa ma zastosowanie do dostawców płatnych usług audiowizualnych na żądanie mających siedzibę w Finlandii.

Ustawa ta ma również zastosowanie do dostawców usług audiowizualnych na żądanie mających siedzibę w innym państwie członkowskim UE, którzy kierują płatne usługi audiowizualne na żądanie do odbiorców na terytorium Finlandii.

Niniejsza ustawa nie ma zastosowania do dostawców płatnych usług audiowizualnych na żądanie, których roczne obroty osiągnięte w Finlandii nie przekraczają 2 milionów euro lub których udział w ogólnej liczbie abonentów płatnych usług audiowizualnych na żądanie w Finlandii wynosi mniej niż 1 procent lub których oferta ogranicza się do jednego tematu lub obszaru tematycznego.

§ 4

Obowiązek uczestnictwa w finansowaniu treści audiowizualnych

Dostawca płatnych usług audiowizualnych na żądanie jest zobowiązany do corocznego udziału w finansowaniu produkcji treści audiowizualnych, o której mowa w niniejszej ustawie, w kwocie odpowiadającej 5% obrotów dostawcy osiągniętych w Finlandii w poprzednim roku obrachunkowym. Jeżeli dostawca usług audiowizualnych na żądanie należy do grupy, za obroty uznaje się obroty osiągnięte w Finlandii zgodnie ze skonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi tej grupy. Jeżeli rok obrachunkowy

PROJEKT

dostawcy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, obroty należy przeliczyć na kwotę odpowiadającą rokowi kalendarzowemu poprzez pomnożenie ich przez 12 i podzielenie przez liczbę miesięcy w roku obrachunkowym.

Dostawca usług audiowizualnych na żądanie może spełnić ten obowiązek poprzez:

- 1) dokonanie inwestycji określonej zgodnie z akapitem pierwszym;
- 2) wpłacenie kwoty określonej zgodnie z akapitem pierwszym lub
- 3) połączenie inwestycji i płatności w taki sposób, aby ich łączna kwota odpowiadała kwocie określonej w akapicie pierwszym.

§ 5

Warunki dotyczące inwestycji

Inwestycja, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1 lub 3, musi być ukierunkowana na nabycie praw do nadawania lub na produkcję bądź koprodukcję nowych treści audiowizualnych. Z całkowitej kwoty zainwestowanej w nowe treści audiowizualne ponad połowa musi zostać przeznaczona na nabycie praw do nadawania, produkcję lub koprodukcję filmów fabularnych, filmów dokumentalnych lub seriali obyczajowych. Nabyte prawa do nadawania mogą być brane pod uwagę tylko wtedy, gdy treść audiowizualna została ukończona w roku obrachunkowym, na którym opiera się obowiązek inwestycyjny, lub w ciągu dwóch poprzednich lat.

Ponadto nowe treści audiowizualne lub treści, w odniesieniu do których nabyto prawa do nadawania, muszą spełniać następujące warunki:

- 1) ponad połowa treści audiowizualnych musi być w języku fińskim, szwedzkim lub lapońskim oraz
- 2) treści audiowizualne muszą być ściśle związane z historią, kulturą lub społeczeństwem Finlandii.

Firma produkcyjna tworząca nowe treści audiowizualne lub, w przypadku koprodukcji, jedna z firm produkcyjnych, musi być firmą produkcyjną zarejestrowaną w Finlandii lub w innym państwie członkowskim UE.

Jeżeli dostawca usług audiowizualnych na żądanie inwestuje w ciągu roku obrachunkowego więcej niż jest to wymagane zgodnie z § 4 ust. 1, część przekraczająca obowiązek inwestycyjny może zostać uwzględniona przy wypełnianiu obowiązku finansowania na następny rok obrachunkowy, o ile inwestycja dotyczy produkcji lub koprodukcji nowych treści audiowizualnych.

§ 6

Przydział przychodów z płatności

Przychody uzyskane na podstawie § 4 ust. 2 pkt 2 i 3 wpływają do budżetu państwa.

W granicach środków ujętych w budżecie państwa Ministerstwo Edukacji i Kultury może przyznać Fińskiej Fundacji Filmowej fundusze państwowe na wsparcie produkcji utworów audiowizualnych oraz na prace administracyjne związane z przyznaniem takiego wsparcia.

Realizacja zadań administracji publicznej określonych w niniejszej ustawie jest finansowana ze środków przewidzianych w budżecie państwa, odpowiadających przychodom, o których mowa w akapicie pierwszym.

§ 7

Warunki przyznania pomocy państwa

Aby osiągnąć cel określony w § 1, Fińska Fundacja Filmowa może przyznać na wniosek pomoc państwa, o której mowa w § 6 ust. 2, na produkcję filmu fabularnego, filmu dokumentalnego lub serialu obyczajowego, jeżeli produkcja i powstały w jej wyniku utwór spełniają co najmniej trzy z następujących warunków:

- 1) scenariusz lub inny pisemny materiał stanowiący podstawę utworu został pierwotnie napisany w języku fińskim, szwedzkim lub lapońskim;
- 2) ponad połowa utworu jest w języku fińskim, szwedzkim lub lapońskim;
- 3) utwór jest ściśle związany z historią, kulturą lub społeczeństwem Finlandii;
- 4) ponad połowa utworu została sfilmowana na terenie Finlandii;
- 5) utwór i jego produkcja zawierają znaczny wkład fińskich twórców lub wykonawców albo osób mających stałe miejsce zamieszkania w Finlandii, a udział wynagrodzeń i honorariów wypłacanych tym osobom jest znaczący w stosunku do całkowitych kosztów płac związanych z produkcją.

PROJEKT

Oprócz tego, co przewidziano w akapicie pierwszym, firma produkcyjna kwalifikująca się do otrzymania pomocy państwa musi spełniać następujące warunki:

- 1) firma produkcyjna jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowaną w fińskim rejestrze przedsiębiorstw;
- 2) firma produkcyjna dysponuje odpowiednimi środkami finansowymi, a wyznaczony przez nią producent posiada kwalifikacje zawodowe niezbędne do realizacji filmu fabularnego, filmu dokumentalnego lub serialu obyczajowego; oraz
- 3) firma produkcyjna zarządza, w stopniu wystarczającym do celów oceny kwalifikowalności do pomocy państwa, prawami do komercyjnego wykorzystania utworu w Finlandii.

Przyznając pomoc państwa, Fińska Fundacja Filmowa pełni obowiązki organu ds. pomocy państwa. O ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej, przyznawanie i wykorzystywanie środków finansowych w ramach Fińskiej Fundacji Filmowej reguluje ustawa (1174/2018) o państwowym finansowaniu promocji kultury filmowej oraz ustawa (688/2001) o pomocy państwa.

§ 8

Obowiązek udzielenia informacji przez dostawcę usług audiowizualnych na żądanie

Dostawca płatnych usług audiowizualnych na żądanie musi przedłożyć fińskiej Agencji Transportu i Komunikacji powiadomienie dotyczące usług audiowizualnych na żądanie, o których mowa w § 4 ust. 3 ustawy o usługach łączności elektronicznej. Uznaje się, że uprzednio dokonane powiadomienie spełnia obowiązek zgłoszenia wynikający z niniejszego akapitu.

Dostawca płatnych usług audiowizualnych na żądanie lub strona działająca w jego imieniu musi corocznie przekazywać Fińskiej Agencji Transportu i Komunikacji następujące informacje w celu oceny zgodności z obowiązkiem określonym w § 4:

- 1) informację o tym, czy dostawca wywiązuje się z obowiązku poprzez inwestycję, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, poprzez płatność, o której mowa w pkt 2, lub poprzez ich połączenie zgodnie z pkt 3;
- 2) informacje o obrotach osiągniętych w Finlandii z działalności w zakresie płatnych usług audiowizualnych na żądanie w ostatnim zakończonym roku obrachunkowym. Powiadomieniu musi towarzyszyć oświadczenie wydane przez niezależnego upoważnionego audytora potwierdzające poprawność podanych informacji;
- 3) informacje dotyczące inwestycji dokonanych w poprzednim roku obrachunkowym, które spełniają wymogi określone w § 5, o ile dostawca wypełnia obowiązek określony w sekcji § poprzez dokonywanie takich inwestycji.

Fińska Agencja Transportu i Komunikacji może wydawać bardziej szczegółowe przepisy dotyczące informacji, które mają być gromadzone i przekazywane corocznie, a także formatu cyfrowego i harmonogramu przekazywania informacji.

§ 9

Obowiązki Fińskiej Agencji Transportu i Komunikacji

Fińska Agencja Transportu i Komunikacji jest odpowiedzialna za określanie i wykonywanie innych obowiązków urzędowych związanych z opłatami o charakterze podatkowym, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 lub 3, z wyjątkiem stosowania §§ 6 i 7.

Agencja określa opłatę na podstawie informacji przekazanych przez dostawcę usług audiowizualnych na żądanie.

Opłata staje się wymagalna corocznie w terminie określonym przez Agencję. Agencja przesyła decyzję o płatności osobom zobowiązanym do zapłaty nie później niż 30 dni przed terminem płatności.

Fińska Agencja Transportu i Komunikacji nadzoruje przestrzeganie niniejszej ustawy, z wyjątkiem stosowania §§ 6 i 7.

PROJEKT

§ 10

Prawo Fińskiej Agencji Transportu i Komunikacji do uzyskania informacji

Niezależnie od przepisów dotyczących poufności odnoszących się do tajemnic przedsiębiorstwa, dostawca płatnych usług audiowizualnych na żądanie lub strona działająca w jego imieniu musi na żądanie przekazać Fińskiej Agencji Transportu i Komunikacji informacje niezbędne do wykonywania jej obowiązków wynikających z niniejszej ustawy.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być przekazywane bez zbędnej zwłoki, w formie wymaganej przez organ i nieodpłatnie.

§ 11

Decyzja kontrolna

Jeżeli osoba narusza niniejszą ustawę lub przepisy wydane na jej podstawie i mimo wezwania jej do tego nie naprawi swoich działań w określonym rozsądnym terminie, Fińska Agencja Transportu i Komunikacji, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszej ustawy, może nakazać takiej osobie naprawienie błędu lub zaniedbania.

§ 12

Grzywna przymusowa

Fińska Agencja Transportu i Komunikacji może nałożyć warunkową grzywnę w celu wyegzekwowania obowiązku nałożonego na mocy §§ 8 i 11. Warunkowe grzywny są przewidziane w ustawie (1113/1990) o warunkowych grzywnach.

§ 13

Korekta na korzyść płatnika

Wniosek o skorygowanie można złożyć w odniesieniu do decyzji dotyczącej opłaty, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 lub 3. W ustawie (434/2003) o postępowaniu administracyjnym przewidziano możliwość składania odwołań administracyjnych.

Jeżeli płatnik został przez pomyłkę nadmiernie obciążony, decyzja nakładająca opłatę musi zostać skorygowana, chyba że sprawa została rozstrzygnięta w drodze decyzji odwoławczej. Korekta na rzecz płatnika może zostać dokonana w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym nałożono opłatę.

§ 14

Korekta na korzyść odbiorcy płatności

Jeżeli w wyniku błędu w obliczeniach lub podobnego błędu albo w związku z takim błędem, i o ile sprawa nie została zbadana w inny sposób, płatnikowi nie nałożono opłaty przewidzianej prawem lub jej części, decyzja o nałożeniu opłaty musi zostać skorygowana, chyba że sprawa została rozstrzygnięta w drodze decyzji odwoławczej. Korekty na korzyść odbiorcy płatności można dokonać w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym nałożono lub należało nałożyć opłatę.

§ 15

Odwołania

Ustawa (808/2019) o sądowym postępowaniu administracyjnym przewiduje możliwość wniesienia odwołania do sądu administracyjnego. Opłatę należy uiścić w wyznaczonym terminie, niezależnie od wniesienia odwołania, chyba że organ odwoławczy postanowi inaczej.

PROJEKT

§ 16

Egzekucja płatności

Bezpośrednią wykonalność opłaty, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 lub 3, bez odrębnego tytułu egzekucyjnego, przewidziano w ustawie (706/2007) o egzekucji podatków i opłat.

Należne odsetki z tytułu opóźnienia płatności określono w § 4 ustawy (633/1982) o odsetkach. Zamiast naliczania odsetek z tytułu opóźnienia płatności Fińska Agencja Transportu i Komunikacji może nałożyć opłatę za opóźnienie płatności w wysokości dziesięciu euro (10 EUR), jeżeli kwota należnych z tego tytułu odsetek jest niższa od tej stawki.

§ 17

Wejście w życie

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.